

Šimon nebo Veronika?

Postní doba = čas pokání. Tato slova nás mohou uvést do pocitu „ne-radosti“ a smutku. Zkusím na-

bídnout i jiný pohled na čas pokání. Může být totiž časem zastavení se a uvědomění si vlastní hodnoty – výkupné oběti, kterou Pán získal pro každého člověka. Vždyť přece Pán Ježíš netrpěl, nebyl umučen a ukřižován jen tak. Výsledkem nebyla smrt, ale sobotní ráno a prázdný hrob. Nesu tedy nesmazatelné znamení: Jsem milovaná Boží dcera/milovaný Boží syn.

Na křížové cestě si můžeme povšimnout několika postav. Šimon z Cyrény, muž, který se vracel

z pole. Vojáci ho přinutili, aby nesl Ježíši kříž. Nechtělo se mu, ale prostě musel. Veronika vešla sama do cesty a Pánu utřela zkrvavenou a nevzhlednou tvář. Nemusela, ale chtěla.

Rozhodni se, kým chceš být v tomto světě TY? Život je krátký, využij ho dobře!

Přeji Vám požehnanou postní dobu.

sestra Romana Dvořáková
ředitelka
Domova sv. Václava

PLNÍME SNY DĚTEM, které trpí následky války

Před deseti lety skončila na severu Ugandy dlouhá a krutá válka. Povstalci známí jako Armáda božího odporu drancovali, zabíjeli a mučili. Následky války pocítují lidé dodnes.

Silvia a Eric se narodili během války. Oběma vzala rodiče. Ericova otce unesli rebelové z Armády božího odporu. Domů se už nevrátil. Silvia ztratila mámu i tátu.

Boje sice ustaly, ale oběti si válka vybírá dodnes. Miny rozseté po celé severní Ugandě nepřestávají zabíjet.

„Jsem vděčný, že jste se ujali mnoha sirotek na severu Ugandy včetně Silvie a Erica,“ říká Grace Mboizi, šéf ugandské mise. „První děti jste podpořili ve vzdělání už na sklonku války v roce 2008. A pomoc pokračuje.“

Na podporu nyní čeká šestiletá Winnie. Maminku unesli povstalci a po dlouhých útrapách prožitých v buši není psychicky v pořádku. Otec se jí ujal, přestože byla několikrát znásilněna a z buše se vrátila se dvěma dětmi.

Přál bych Winnie, aby se jí její sen – stát se učitelkou – díky vaší pomoci podařilo naplnit. ○

KRÁTCE

✿ **Charita Neratovice** zrekonstruovala stacionář pro seniory v Odoleně Vodě. Na začátku března jeho znovuotevření požehnal P. Jan Balík.

✿ **Pět sociálních bytů** spolu s další podporou nabídne Arcidiecézní charita Praha sociálně potřebným rodinám. Byty k tomuto účelu vyčlenila MČ Praha 5. Děkujeme!

✿ **O půjčovnu kompenzačních pomůcek** v Brandýse nad Labem roste zájem mezi seniory a lidmi s postižením. **Více o půjčovně...**

✿ **Hotel Hilton Prague** daroval potravinovou pomoc lidem bez domova. Při této příležitosti Azylový dům sv. Terezie navštívilo vedení hotelu.

SLEDUJTE NÁS

Instagram

na sociálních sítích

Chcete-li podpořit **Winnie ve vzdělání**, napište na adopcenadalku@praha.charita.cz nebo zavolejte na **224 246 573**.

CÍTÍ SELHÁNÍ, když nemají SÍLU PEČOVAT

Šest žen a mužů, které osud postavil před těžký úkol pečovat o blízkého s Alzheimerovou chorobou, se začátkem března sešlo na svépomocné podpůrné skupině.

„S lidmi, kteří prožívají podobnou situaci, mohou laičtí pečující sdílet své pocity, zkušenosti a problémy,“ vyzdvihuje přednost podpůrné skupiny Ivana Otřísalová, ředitelka Domova se zvláštním režimem.

Silným tématem byl pocit selhání, který mnozí lidé prožívají, když už nemají sílu o blízkého s demencí pe-

Charita pořádá podpůrné skupiny v Praze, Berouně a Vlašimi.

čovat. Paní Hana se v poslední době cítí extrémně vyčerpaně, ale dosud si nepřipustila, že by o svoji maminku nepečovala sama: „Velmi mi pomohla zkušenost paní Milady, která prožívala totéž, co prožívám dnes já. Došlo to tak daleko, že se málem zhroutila. K tomu se přidal strach, co s manželem bude, a výčitky svědomí. Dnes pečují o jejího manžela v Domově se zvláštním režimem. S jistotou, že je o něj postaráno, si s ním může vypít „kafíčko“, můžou třeba jen tak sedět a držet se za ruce. To mi dalo klid a nadhled. O maminku chci pečovat i nadále. Ale až jednou nebudu moci, existuje řešení.“

POMOC, která proměnila Iloně život od základů

Paní Ilona opustila před dvěma lety muže, který jí ubližoval. Ocitla se úplně na dně. Vysílená fyzicky i psychicky. Bez úspor. S vyhlídkou, že své dvě děti bude vychovávat ve špinavé ubytovně.

Problémy na sebe nedaly dlouho čekat. Syn Marek se zapletl s drogami. Byl agresivní. Ilona jednou musela přivolat policii. Marek skončil ve výchovném ústavu.

Říká se, že všechno zlé je k něčemu dobré. Ubytovnu zavřeli. Díky tomu ale našla Ilona Azylový dům Gloria: „Získala jsem nadhled. Pomáhá mi terapie. Učím se být lepším rodičem a nastavit dětem hranice. Marek jezdí z výchovného ústavu pravidelně na návštěvu. V azylovém domě se chová bezproblémově. Novinkou je, že jsem si našla práci. Život se proměnil od základů.“

Azylový dům Gloria pomáhá maminkám s dětmi, které se ocitnou úplně na dně.

MAMINKÁM POMÁHÁ NADACE AGEL

Sestra Imelda, ředitelka Azylového domu Gloria, vzpomíná: „Paní Iloně jsme dali nejen azyl, ale pomohli jí ze začátku i s úhradou poplatku za azylový dům. To je možné díky našemu patronovi – Nadaci Agel.“

Nadace přispívá maminkám na léky, školní obědy, pomůcky a kroužky pro děti. Investuje do nového vybavení a přispívá na platy pracovníků. „Díky Nadaci Agel nemáme při pomoci maminkám svázané ruce. Můžeme dát správnou pomoc ve správný čas,“ uzavírá sestra Imelda.

Opatření v souvislosti s koronavirem

Krizový tým Arcidiecézní charity Praha na základě nařízení a doporučení vlády vyhodnocuje aktuální informace a přijímá opatření k zamezení šíření koronaviru.

☀ Zřizujeme krizovou linku sociální pomoci pro osoby v nouzi v Praze

a Středočeském kraji, kteří vinou nouzové situace zůstanou bez pomoci blízké osoby.

☀ Zároveň přijímáme nabídky dobrovolníků.

☀ V zájmu ochrany zdraví klientů platí v charitních domovech od 5. března zákaz návštěv.

☀ Upravujeme provoz některých sociálních služeb. Zejména rozšiřujeme možnost bezkontaktní komunikace s klienty.

Více informací o opatřeních ➤

„Adoptovaná“ Prathvi z Indie je zdravotní sestrou

Jedenadvacetiletá Prathvi z Indie právě získala bakalářský diplom. Stala se zdravotní sestrou! A to jen díky 14leté podpoře programu Adopce na dálku®.

Místní farář P. Benjamin Pinto si tehdy všiml potíží, s nimiž se denně potýkali rodiče tří malých holčiček. Otec pracoval jako dělník a sotva stačil uživit rodinu. Děti rostly a náklady na vzdělání se zvyšovaly, až se staly zcela neúnosné. Navíc Prathvi, nejmladší holčička, trpěla astmatickými záchvaty, což znamenalo další výdaje na její léčení.

Pomohl program Adopce na dálku®. Prathvi vystudovala s vyznamenáním základní a střední školu. Zajímala se o biologii. To jí pomohlo dostat se na prestižní vysokou školu Laxmi Memorial College of Nursing v Mangalore. Díky dárkyni z Česka je dnes její šťastnou absolventkou. ○

Prathvi napsala české „adoptivní“ mamince:

Sice se neznáme osobně, ale stala jste se pro mě Božím Andělem. Provázela jste mě během studií a jen díky Vaší podpoře teď jsem, kdo jsem. Slibuji, že se budu snažit vykouzlit chudým lidem úsměv na tváři, jako jste to kdysi udělala pro mě. Modlím se za Vás, ať Vám Pán Bůh žehná!

Vaše PRATHVI

Tvoření je baví

Tvoření z papíru technikou quilting si nedávno vyzkoušely „adoptované“ děti v Indii. Během workshopu vyrobily tyto nevšední papírové dekorace. ○

Soutěžily ve vaření

Ve školní soutěži o nejlepší pokrmy studené kuchyně získala devítiletá Neha a její tým první cenu za salát, limetkovou šťávu, zmrzlinu a koláč z chleba. ○

Proč pomáhat? Náš blahobyt jsme si nezasloužili

MUDr. Petr Gorun se svou ženou podpořili na dálku několik dětí ve vzdělání. Jednou z nich je Suzan z Ugandy.

Pamatujete na Suzan z Ugandy? Nedávno jsme psali o tom, že díky podpoře z Česka vystudovala vysokou školu a pracuje jako učitelka v mateřské škole.

Suzan by nezískala vzdělání nebyť dr. Petra Goruna z Ústí nad Orlicí, kde má jako primář na starosti místní dialyzační středisko. Proč se rozhodl podporovat vzdělání několika dětí na dálku?

„Člověk si každý den uvědomuje, jak dobře se má. Tu spoustu věcí a možností nedostáváme naší zásluhou. Mohli bychom pomáhat daleko více.

Naše poměry nejsou špatné, naším problémem a nedostatkových zbožím současně je čas. Většina z nás nemá možnost být fyzicky tam, kde je potřeba. Naplno se věnujeme práci, která nám ale přináší profit. Pak je na místě se o něj podělit s těmi, kteří se nenarodili v tak šťastné části planety. Někdo má naopak více toho času a může pomáhat přímo.“

Pan doktor přemýšlel i o této variantě pomoci: *„Jako internista bych snad nějaký čas mohl být platný České nemocnici v Ugandě. Možná potřebuju ještě jedno postrčení a do Ugandy se opravdu vypravím.“* ○

Uniformy nekupujeme v Číně, ale od paní Majory

Zambijským školákům začal nedávno nový školní rok. To byl úkol pro nás vybavit je novými uniformami.

„Všem „adoptovaným“ dětem jsme uniformy předali. Děkuji touto cestou českým dárcům,“ říká pan Martin Mposama, koordinátor Adopce na dálku® v Zambii a dodává, že školní uniformy jsou v jejich zemi povinné.

Nákup uniforem je příležitost, jak dát práci místním ženám. Jednou z nich je paní Majory, o které jsme psali v minulých vydáních Bulletinu. Je absolventkou našich alfabetizačních kurzů. Ve vzdělání pokračovala dál na střední škole. Nedávno složila maturitní zkoušku! ○

V adopci mezi prvními. JAK SE MU DAŘÍ DNES?

Stanleyho jsme zapojili do programu Adopce na dálku® hned mezi prvními dětmi, když jsme v roce 2009 rozšířili pomoc do Mukonchi v Zambii. Škola ho bavila. Svědčily o tom jeho dobré výsledky. Rád četl, chodil do zájmových kroužků a dokonce i na sobotní doučování.

Stanley úspěšně dokončil základní a střední školu. Poté se rozhodl pro dvouletou návstavbu na zemědělské škole. Práci našel v hlavním městě Lusace. Máme radost, že jsme mohli Stanleyho život změnit k lepšímu. Děkujeme všem dárcům, kteří nám v tom pomáhají! ○

Šéf ugandské mise v Česku. ROZŠÍŘÍME POMOC K VIKTORIINU JEZERU

Grace Mboizi fandí na fotbalovém zápase.

V březnu navštívili Českou republiku GRACE MBOIZI a GODFREY MUGARURA, vedoucí a finanční manažer charitní ugandské mise.

Během pětidenní návštěvy diskutovali s vedením pražské Charity o dalším směřování rozvojové pomoci včetně jejího rozšíření do nejchudších vesnic u Viktoriina jezera. ○

Tématem byla soběstačnost Základní školy sv. Jana Nepomuckého a Odborného učiliště sv. Karla Lwagy. Do obou škol Charita významně investovala. „Školy jsou připraveny na to, abychom předali jejich vedení plně do rukou Ugandanů,“ řekla Lenka Vačkářová z Centra zahraniční spolupráce.

„Novinkou bude podpora novicек, mladých dívek, které procházejí vzděláním a formací, aby mohly vstoupit do některé z církevních kongregací,“ prozrazuje Lenka Vačkářová.

Vedle oficiálního programu stihli Godfrey a Grace, který se za pár dní stane čtyřnásobným tátou, zajít na oslavu kulatých narozenin P. Edwarda Walczyka, ochutnat české pivo nebo fandit na fotbalovém zápase. Jaké suvenýry si odvezli domů? Dětem pamlsky a ženám korále s náušnicemi. ○

Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2. Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, praha@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz. Vychází 11x ročně.

Především vydání Bulletinu najdete na stránce www.praha.charita.cz/onas/bulletin